

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ

*Ποίημα Σωφρονίου
Πατριάρχου Τεροσολύμων.*

ΧΟΡΟΣ**Ἦχος πλ. δ'.**

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ
λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα
σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου
Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ. (ἐκ γ')

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ
φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν
ιδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην
ὁρῶν ῥυπτόμενον. (δίς)

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες
Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα
λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ
Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
φιλάνθρωπε. (δίς)

Δόξα· καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. δ'.**

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου,
ἦλθες Κύριε, μορφήν δούλου λαβών,
Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν.
Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν,
σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ
ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος
τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει δοῦλος τὸν
Δεσπότην; ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ,
ὁ αἰῶν τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ**ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία! Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(λε' 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι
ἐρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἐρημος, καὶ
ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ
ὕλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιασεται τὰ ἔρημα
τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου
ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου·
καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου,
καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες
ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα.
Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις
τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ
ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ
ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς.
Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν,
καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται
χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα
μογγιλάλων, ὅτι ἐρῶράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ,
καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ
ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν
πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη
ὁρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ καλάμη
καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ
ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ
ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς
ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται
ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ
οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν
θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ
εὐρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ
λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου.
Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών
μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ
εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν·
ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεῖσις καὶ
ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται
αὐτούς· ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία! Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(νε' 1-13)

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τι τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυῖδ τὰ πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν Ἑθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν Ἑθνεσιν. Ἴδου Ἑθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονταιί σε, καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σε καταφεύζονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὗρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζη ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὥς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετός, ἢ

χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία! Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(ιβ' 3-6)

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς Ἑθνεσι τὰ ἐνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ**ΔΙΑΚΟΝΟΣ**

Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς ΚΖ' (26).

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου·
τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου·
ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν!

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(10:1-4)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ
Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην
ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης
διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν
ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ
θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα
πνευματικόν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
πόμα πνευματικόν ἔπιον, ἔπινον γὰρ ἐκ
πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἥ δὲ
πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

ΧΟΡΟΣ

**Ἀλληλούϊα. Ἦχος
βαρὺς. Ψαλμὸς ΜΔ' (44).**

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου
λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ
βασίλει, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί
σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία! Ὁρθοί! Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν!

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(Α' 9-11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη
ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ
εὐθέως ἀναβαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος εἶδε
σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα
ὡς περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ
φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός
μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠεδόκησα.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργεῖαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς

ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρνομένων εἰς ἁγιασμόν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρνομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἣ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὐ τινος θεοῦ Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλόφρονε Δέσποτα. Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΙΕΡΕΥΣ

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε. Δημιουργε τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον καμοὶ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου, φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλόφρονε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περισσευῶς, τοῖς ὕδασις ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμπεως τὴν

οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ Ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Προδρόμος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ῥείθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἡνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαίου θρήνου ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθόδοξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ

κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἵδει περιστεῶς κατερχόμενον, καὶ περιϋπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν Ἀόρατον ὁραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες, αὐτόν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ, Αἰδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλος σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Μέγας εἰ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. **(ἐκ γ')**

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον.

Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρον, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρρῳ· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας· Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν, Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιῖπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφῇ δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δεσπότη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τάς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἡλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἢ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιον σοῦ Πνεῦμα, καὶ τάς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων.

Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ

Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (ἐκ γ')

(Ἀμήν.)

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρνούμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθέρωσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρρόι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλίου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ.

Αὐτὸς καὶ νῦν, Δεσπότη, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. (ἐκ γ')

(Ἀμήν.)

Δὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγίαν.

Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου,
τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. *(ἐκ γ')*

Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην
σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι
αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ
ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντὸς
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας,
καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους
αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν,
καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ
διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ
ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου
τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι
καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα·
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς
κλίσεως τῶν ἑαυτῶν ἀυχένων σημαίνοντας
τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξιώσον
ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ
τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ
ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς
υἰεῖαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμός τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν
ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ,
καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Ἀμήν.)

*Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς,
βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν κατὰ γων ἐν
τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον
τρίς.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ
τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ
γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ
λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ
τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ
γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστεῶς, ἐβεβαίου τοῦ
λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.
(δίς)

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.

Τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου.

Κοντάκιον. Προέορτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου,
γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ

δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω,
Ἀδὰμ τὸν πρωτοπλαστον.

Τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου.
Κοντάκιον. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ
τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν
ἐπιγνώσει ὕμνουντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης τὸ
Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

*Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ πάρον
Ἰδιόμελον.*

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς
τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ
ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος,
τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ
Ιορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκέρατος,
ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς
τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης,
ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς
πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

*Εἶτα [ὁ ψαλμός, Εὐλογήσω τὸν Κύριον,] καὶ
δίδοται τὸ κατακλαστόν, καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν,
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων

καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ
ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)